

Investigation of heavy metal (Pb^{+}) effect in presence of (Ca^{2+}) on photosynthetic pigments and antioxidant enzymes activity of *Entromorpha* sp.

Belgheys Biyok¹, Saeid Soltani^{2*} , Amenehsadat Hashemi³

¹Department of Biology, Faculty of Science, Qaemshahr Branch, Islamic Azad University, Qaemshahr, Iran. Email:

²Department of Biology, Faculty of Science, Qaemshahr Branch, Islamic Azad University, Qaemshahr, Iran.

Email: Sa.Soltani@iau.ac.ir

³Department of Agriculture, University of Applied Science and Technology, Sari, Mazandaran, Iran. Email: ahashemi@uast.ac.ir

Article type:

Research Article

Abstract

Lead as one of the most expanded metals in environment, effects on human health. Besides, the biological absorption by algae leads to the reduction of heavy metal pollutions in aqueous solutions. In this study, accumulation and bioabsorption of Pb^{+} on biochemical characteristics of green alga *Entromorpha* was investigated. For this purpose, effects of different concentrations of Pb^{2+} (0, 50, 100 and 150 $\mu M Pb(SO_4)_2$) in presence of two concentrations of Ca^{2+} (0 and 0.5 mM $CaCl_2$) was studied in *Entromorpha* collected on Caspian Sea in two times of 3 and 8 days in random complete design with 4 replications for photosynthetic pigments content, membrane lipid peroxidation and antioxidant enzymes activity. The results indicated a decreasing rate of chlorophyll *a* and *b*, total chlorophyll and carotenoid and also activity of polyphenoloxidase enzyme with increase of Pb^{2+} concentration and stress during. In membrane lipid peroxidation assay, malondialdehyde increased significantly by increase of Pb^{2+} concentration. For these traits including chlorophyll, and carotenoid content and also membrane lipid peroxidation assay, effects of Pb^{2+} stress decreased by using $CaCl_2$ treatment. The results of antioxidant assay showed that catalase, ascorbate peroxidase and peroxidase activities in both 3 and 8 days stress was high without $CaCl_2$ treatment than using it. In general, the results of this study showed that Pb^{2+} causes oxidative stress and biochemical changes in *Enteromorpha* green algae. Also, the presence of $CaCl_2$ treatment reduces the effects of stress.

Article history

Received: 19.02.2021

Revised: 10.07.2021

Accepted: 19.07.2021

Published: 22.02.2023

Keywords

Antioxidant enzymes
Enteromorpha green algae
Heavy metal
Lipid peroxidation
Photosynthetic pigments

Cite this article as: Biyok, B., Soltani, S., Hashemi, A.S. (2022). Investigation of heavy metal (Pb^{+}) effect in presence of (Ca^{2+}) on photosynthetic pigments and antioxidant enzymes activity of *Entromorpha* sp.. *Journal of Plant Environmental Physiology*, 68(4): 55-68.

©The author(s)
Doi: 10.30495/jper.2022.688799

Publisher: Islamic Azad University, Gorgan branch
Dor: 20.1001.1.24237671.1401.17.68.2.1

بررسی اثر فلز سنگین سرب در حضور بهبود دهنده کلسیم بر رنگیزه‌های فتوسنتزی و
فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در جلبک سبز انترومورفا (*Enteromorpha sp.*)

بلقیس بیوک^۱، سعید سلطانی^{۲*}، آمنه سادات‌هاشمی^۳

۱ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد قائمشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران، رایانامه: biukafsaneh1373@yahoo.com

۲ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد قائمشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران، رایانامه: Sa.Soltani@iau.ac.ir

۳ گروه کشاورزی، دانشگاه جامع علمی کاربردی، ساری، ایران، رایانامه: ahashemi@uast.ac.ir

نوع مقاله:	چکیده
مقاله پژوهشی	سرب به عنوان یکی از گسترده ترین عناصر سنگین و سمی در محیط زیست، اختلال جدی در سلامت انسان ایجاد می‌کند. در این میان جلبک‌ها در محیط‌های آبی با جذب زیستی فلزات سنگین در رسوبات، می‌توانند نقش کلیدی در زمینه کاهش آلودگی آب‌ها ایجاد کنند. در این پژوهش اثرات جذب و انباشت زیستی فلز سرب توسط جلبک سبز <i>انترومورفا Enteromorpha sp.</i> بر عملکرد فیزیولوژی جلبک، مورد بررسی قرار گرفت. جهت انجام این پژوهش، اثر غلظت‌های متفاوت یون سرب (در سه تیمار ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ میکرومولار به شکل نیترات سرب) و همچنین ۰/۵ میلی مولار بهبود دهنده کلرید کلسیمه همراه شاهد (بدون بهبود دهنده) در دو دوره ۳ و ۸ روزها چهار تکرار در قالب طرح کاملا تصادفی برای صفات میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی، پراکسیداسیون لیپیدی غشا و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در جلبک سبز <i>انترومورفا</i> جمع آوری شده از سواحل دریای خزر مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد با افزایش غلظت فلز سرب میزان کلروفیل <i>a</i> و <i>b</i> ، کلروفیل کل و کاروتنوئیدها و همچنین فعالیت آنزیم پلی‌فنل‌اکسیداز کاهش یافت و با گذشت زمان اثرات تنش، بیشتر شد. در سنجش پراکسیداسیون لیپیدی با افزایش غلظت سرب و همچنین افزایش طول دوره تیماردهی، مقدار مالون‌دآلدئید بطور معنی داری افزایش یافت. در موارد ذکر شده استفاده از کلرید کلسیم باعث شد تاثیر تنش کمتر شده و میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی کمتر کاهش یابد و همچنین از پراکسیداسیون لیپیدی غشا کاسته شود. مطالعه بررسی فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان نشان داد که فعالیت آنزیم‌های کاتالاز، آسکوربات‌پراکسیداز و پراکسیداز در دوره‌های ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده، بیشتر از فعالیت این آنزیم در همین دوره‌ها و همراه بهبود دهنده بود. بطور کلی این مطالعه نشان داد که یون‌های سرب در شرایط محیط آبی باعث تنش اکسیداتیو و تغییرات بیوشیمیایی در جلبک سبز <i>انترومورفا</i> می‌شود. همچنین حضور بهبود دهنده کلرید کلسیم اثرات تنش را کاهش داد.
واژه‌های کلیدی: آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان پراکسیداسیون لیپیدی جلبک رنگیزه‌های فتوسنتزی فلزات سنگین	

استناد: بیوک، بلقیس؛ سلطانی، سعید؛ سادات‌هاشمی، آمنه. (۱۴۰۱). بررسی اثر فلز سنگین سرب در حضور بهبود دهنده کلسیم بر

رنگیزه‌های فتوسنتزی و فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در جلبک سبز انترومورفا (*Enteromorpha sp.*). فیزیولوژی

محیطی گیاهی، ۶۸ (۴)، ۶۸-۵۵.

Doi: 10.30495/iper.2022.688799

Dor: 20.1001.1.24237671.1401.17.68.2.1

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

© نویسندگان.

مقدمه

فلزات جزء اولین و مفیدترین عناصری هستند که توسط انسان شناخته شده است اما افزایش جمعیت، تاسیس صنایع در فضاهای شهری و توسعه روزافزون فناوری سبب انباشتن فلزات سنگین در محیط، در اثر انتشار فاضلاب‌ها و آلاینده‌های زیستی به درون آب شده است. تکثیر جلبک‌ها در چنین آب‌هایی می‌تواند باعث آلودگی زنجیره‌های غذایی با فلزات سنگین شده و سرانجام تهدید سلامت انسان و حیوانات شود (Morcillo et al., 2016 و Jaishankar et al., 2014).

در سال‌های اخیر جلبک‌ها به طور وسیعی برای ارزیابی خطرات اکولوژیکی، ارزیابی اثرات فلزات سنگین، علف‌کش‌ها، و دیگر مواد آلاینده در سیستم‌های آبی استفاده می‌شوند (Mehta and Gaur, 2005) و نتایج نشان می‌دهد که جلبک زنده برای بازگرداندن و پاکسازی یونهای فلزات سنگین از محلولهای آبی مناسب می‌باشد (Ji et al., 2012). گونه‌هایی از جلبک‌های سبز از جمله انترومورفا و کلادوفورا و اسپیروجیرا برای اندازه‌گیری سطوح فلزات سنگین در بسیاری از نقاط جهان مورد استفاده قرار گرفته‌اند (Ratkevicius et al., 2003; Maraga et al., 2016; Vetrivel et al., 2017). اثرات سمی فلزات سنگین به دلیل انواع اکسیژن فعال (ROS) و در نتیجه عدم تعادل وضعیت اکسایش-کاهش سلولی بروز می‌کند و جلبک‌ها با القا آنتی‌اکسیدان‌هایی مانند سوپر اکسید دسموتاز، کاتالاز، گلوکاتایون پراکسیداز، کاروتنوئیدها و آسکوربات پراکسیداز به این آلودگی پاسخ می‌دهند (Pinto et al., 2003). القای این آنتی‌اکسیدان‌ها می‌تواند باعث بقای جلبک‌ها تحت شرایط آلودگی‌های فلزات سنگین شود (Okamoto et al., 2001).

یون سرب به دلیل اکسیداسیون پروتئینی و پراکسیداسیون لیپیدی یکی از سمی‌ترین فلزات

سنگین می‌باشد (Okamoto et al., 2001) و خاک‌های آلوده به آن سبب کاهش شدید محصولات کشاورزی و در نتیجه بروز مشکلات جدی در این امر می‌شود. مطالعاتی که در خصوص جذب یون‌های سرب از طریق انواعی از جلبک‌ها صورت گرفته است (Tabaraki et al., 2014; Yalçın, 2014; Cao et al., 2015) نشان می‌دهند که جلبک‌ها قابلیت حذف یون‌های سرب محلول در آب را دارند. یون سرب اثر منفی بر روی فعالیت فتوسیستم II و فتوستتر و همچنین تولید گونه‌های اکسیژن واکنشی، رشد جلبک‌ها را کاهش می‌دهند

(Xiong et al., 2014; Dao and Beardall, 2016a; Dao and Beardall, 2016 b) و میزان تاثیر گذاری آن‌ها نیز به عواملی همچون دما، pH، زمان و غلظتیکه جلبک‌ها در معرض این یون قرار دارند (Ouyang et al., 2012; Piotrowska-Niczyporuk et al., 2015). بستگی دارد. جابجایی فلزات سنگین جذب شده از طریق واکنش‌های تبادلی می‌تواند با القا کاتیون‌هایی مانند Ca^{2+} و آنیون‌هایی همچون Cl^{-} در محلول‌های اسیدی افزایش یافته و در نتیجه باعث حذف اثرات سمی فلزات سنگین شود، بطوریکه Kuo و همکاران (۲۰۰۶) با اضافه کردن $CaCl_2$ در محلول‌های اسیدی، کارایی حذف برخی فلزات سنگین در خاک را بهبود بخشیدند. این تحقیق به منظور بررسی اثرات مقادیر مختلف یون سرب به شکل نترات سرب ($Pb(NO_3)_2$) روی صفات فیزیولوژیکی مانند رنگیزه‌های فتوستتری، پراکسیداسیون لیپیدی و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی جلبک سبز انترومورفا انجام شد.

مواد و روش‌ها

تهیه نمونه و اعمال تنش: در این مطالعه نمونه‌ها در اسفند ماه سال ۱۳۹۳ از دریای خزر در استان مازندران باعرض جغرافیایی ۳۶/۴۸ و طول جغرافیایی

آنزیم، انجام پراکسیداسیون لیپیدی و میزان رنگیزه‌های فتوستتزی جمع‌آوری شد.

سنجش کلروفیل‌ها و کاروتنوئید: برای سنجش رنگیزه‌های فتوستتزی نمونه‌های منجمد به مقدار ۰/۰۵ گرم جلبکدر ۱۰ سی‌سی استون ۸۰ درصد ساییده و محلول حاصل با کاغذ واتمن شماره ۱ صاف و به حجم نهایی ۲۰ سی‌سی رسانده شد. سپس جذب محلول در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۶، ۴۷۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری و با استفاده از فرمول‌های زیر بر حسب میلی‌گرم بر میلی‌لیتر خوانده شد:

$$\begin{aligned} \text{Chla} \quad (\text{mg/ml}) &= (1) \quad 12.25A_{663} - 2.79A_{646} \\ \text{Chlb} &= (2) \quad 21.50A_{646} - 5.10A_{663} \\ \text{Tchl} \quad (\text{mg/ml}) &= \text{Chla} + \text{Chlb} \quad (3) \\ C_{X+C} &= (1000A_{470} - 1.8 C_a - 85.02 C_b) / 198 \quad (4) \end{aligned}$$

در این فرمول‌ها Chla، Chlb، Tchl و CX+C به ترتیب کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و کاروتنوئیدها (کاروتن و گزانتوفیل) می‌باشد (Lichtenthaler and Wellburn, 1983).

سنجش پراکسیداسیون لیپیدهای غشا: جهت سنجش پراکسیداسیون لیپیدهای غشا، غلظت مالون‌دآلدئید (MDA) اندازه‌گیری شد. به این منظور نمونه‌های منجمد به مقدار ۰/۲ گرم جلبک درهاون چینی حاوی ۵ میلی‌لیتر تری‌کلرواستیک اسید (TCA) ۱ درصد ساییده و عصاره بدست آمده ۱۰ دقیقه با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ گردید. سپس به یک میلی‌لیتر از مایع رویی محلول سانتریفیوژ شده ۴ میلی‌لیتر محلول ۲۰ درصد TCA که حاوی ۵ درصد تیوباربتوریک اسید بود، اضافه شد. محلول حاصل به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتیگراد قرار گرفت و بلافاصله در یخ سرد شد. سپس مجدداً با

۵۳/۶۰ جمع‌آوری شده با استفاده از کتاب‌های کلید مورد شناسایی قرار گرفت. پس از پاکسازی جلبک‌ها از گل و لای و بقایای سایر جانداران، در محیط آب دریا، غنی شده با NaH_2PO_4 و NaNO_3 به مدت ۳ روز در اتاق کشت که روی سقف آن لامپ‌های کم مصرف ۵۰ واتی سفید و زرد به صورت یک در میان شبکه بندی شده بود، قرار داده شدند. برای آماده سازی محیط کشت غنی شده، آب دریا توسط فیلتر ۰/۴ میکرون صاف گردید تا میکرواورگانیزم‌های موجود در آن حذف گردد، سپس به میزان ۶/۴ میکرومول NaNO_3 و ۰/۴ میکرومول NaH_2PO_4 به آب اضافه شد. سپس سرب به عنوان فلز سنگین عامل تنش، برای دوره‌های ۳ روزه و ۸ روزه به شکل نترات سرب ($\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$) و در سه غلظت ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میکرومولار مورد استفاده قرار گرفت. جهت تهیه محلول ۱۵۰ میکرومولار نترات سرب، ۰/۰۴۹۶ گرم از پودر نترات سرب، در ۱ لیتر آب دریای غنی شده حل شد. برای تهیه محلول ۱۰۰ میکرومولار نترات سرب، ۶۰۰ میلی‌لیتر از محلول ۱۵۰ مولار نترات سرب تهیه شده را در یک ارلن ۱ لیتری ریخته و ۳۰۰ میلی‌لیتر آب دریای غنی شده به آن اضافه گردید. جهت تهیه محلول ۵۰ میکرومولار نترات سرب، ۳۰۰ میلی‌لیتر از محلول ۱۰۰ میکرومولار نترات سرب را در یک ارلن ۱ لیتری ریخته و ۳۰۰ میلی‌لیتر آب دریای غنی شده به آن اضافه گردید. سپس ۲۰ میلی‌لیتر از هر محلول را در یک شیشه ریخته و حجم آن، با آب دریای غنی شده به ۲۰۰ میلی‌لیتر رسانده شد، این کار برای هر غلظت، ۴ بار تکرار گردید. ۴ شیشه نیز با ۲۰۰ میلی‌لیتر آب دریای غنی شده بدون نترات سرب آماده شد و جلبک‌ها در آن قرار گرفت. پس از زمان مورد نظر برای تنش، جلبک‌های موجود در محیط کشت برای هر تیمار برداشت و نمونه‌های لازم برای پارامترهای مورد نظر شامل سنجش فعالیت

دور با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید. شدت جذب محلول حاصل با استفاده از اسپکتروفتومتر و در طول موج‌های ۶۰۰ و ۵۳۲ نانومتر خوانده شد و برای حذف اثر ترکیبات مزاحم جذب نمونه‌ها در طول ۶۰۰ نانومتر از جذب نمونه در طول موج ۵۳۲ نانومتر کسر شد. نتایج بر حسب نانومول بر میلی‌لیتر (nmol.ml^{-1}) طبق فرمول زیر محاسبه شد (Heath and Packer, 1968):

(۵)

$$\text{MDA (nmol.ml}^{-1}\text{)} = [(A_{532} - A_{600}) / 155000] 10^6$$

تهیه عصاره و سنجش فعالیت آنزیم‌ها: برای تهیه عصاره به منظور سنجش فعالیت آنزیم‌ها، یک گرم بافت تازه جلبک در یک‌هاون چینی حاوی ۵ میلی‌لیتر بافر تریس HCl با غلظت ۰/۰۵ مولار و $\text{pH}=7/5$ به‌طور کامل ساییده و سپس در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۵ دقیقه و با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد و محلول همگنی به‌دست آمد. برای سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز ۲/۵ میلی‌لیتر بافر پتاسیم فسفات (۵۰ میلی‌مولار، $\text{pH}=7/5$) و ۳۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه ۳ درصد در یک لوله آزمایش در حمام یخ مخلوط شده و بلافاصله ۵۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی به آن افزوده شد. منحنی تغییرات جذب در طول موج ۲۴۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد. فعالیت آنزیمی بر حسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر گرم وزن تر جلبک ($\text{OD.g}^{-1}.\text{FW.Min}^{-1}$) محاسبه گردید (Posmyk et al., 2009).

برای سنجش فعالیت آنزیم پراکسیداز، ۲ میلی‌لیتر بافر پتاسیم فسفات (۵۰ میلی‌مولار، $\text{pH}=7$)، ۳۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه ۵ میلی‌مولار و ۲۰۰ میکرولیتر پیروگال ۱۰ میلی‌مولار در یک لوله آزمایش در حمام یخ مخلوط شده و به آن ۵۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی افزوده شد. سپس منحنی تغییرات جذب در طول

موج ۴۲۵ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد. فعالیت آنزیمی بر حسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر گرم وزن تر جلبک ($\text{OD.g}^{-1}.\text{FW.Min}^{-1}$) محاسبه گردید (Wang and Chen, 2006).

برای سنجش فعالیت آنزیم پلی‌فنول اکسیداز، ۲ میلی‌لیتر بافر پتاسیم فسفات (۲۰ میلی‌مولار، $\text{pH}=7/8$) و ۲۰۰ میکرولیتر پیروگال ۲۰ میلی‌مولار را به ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی اضافه و محلول به مدت ۵ دقیقه در شرایط بن‌ماری با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. سپس منحنی تغییرات جذب آن در طول موج ۴۲۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد. فعالیت آنزیم بر حسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر میلی‌گرم وزن تر جلبک ($\text{OD.g}^{-1}.\text{FW.Min}^{-1}$) محاسبه گردید (Nicoli et al., 1991).

برای سنجش فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز، ۲ میلی‌لیتر بافر پتاسیم فسفات (۵۰ میلی‌مولار، $\text{pH}=7$) و ۲۰ میکرولیتر آب اکسیژنه ۵ میلی‌مولار در حمام یخ مخلوط و بلافاصله ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی به آن افزوده شد. در نهایت با افزودن ۱۰ میکرولیتر آسکوربات ۵۰ میکرومولار منحنی تغییرات جذب در طول موج ۲۹۰ نانومتر خوانده شد. فعالیت آنزیمی بر حسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر میلی‌گرم وزن تر جلبک ($\text{OD.g}^{-1}.\text{FW.Min}^{-1}$) محاسبه گردید (Nakano and Asada, 1981).

کلیه تیمارها مجدداً با استفاده از بهبود دهنده کلرید کلسیم نیز انجام شد. این بار از آب دریای غنی شده با غلظت ۰/۵ میلی‌مولار کلرید کلسیم استفاده گردید. نتایج با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS و تجزیه‌ی واریانس با آزمون دانکن برای اندازه‌گیری

تفاوت‌های آماری بین تیمارها و نمونه شاهد تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

اثرات تیمارهای مختلف ۳ و ۸ روزه نیترات سرب و همچنین بهبوددهنده کلرید کلسیم بر میزان کلروفیل a و b ، میزان کل کلروفیل، میزان کاروتنوئید، میزان پراکسیداسیون لیپیدی، فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدان شامل آنزیم کاتالاز، پراکسیداز، آسکوربات پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز جلبک سبز انترومورفا با آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه شدند.

میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی: نتایج آنالیز حاصل از تیمارهای ۳ روزه نیترات سرب بر میزان کلروفیل a و b و همچنین کلروفیل کل (جدول ۱) نشان داد بین شاهد و تیمارهای مورد آزمایش و همچنین بین هریک از تیمارهای ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میکرومولار در حضور و عدم حضور بهبوددهنده کلرید سدیم اختلاف معنی دار وجود دارد. همچنین میانگین میزان کلروفیل در تیمارها همراه با بهبوددهنده بیشتر از میانگین میزان کلروفیل در تیمارها بدون بهبوددهنده بود. این روند اختلاف در تیمارهای ۸ روزه نیز مشاهده گردید اما نتایج دو دوره مشخص کرد میزان رنگیزه‌ها در دوره ۸ روزه نسبت به دوره ۳ روزه کاهش یافته است (جدول ۱).

میزان کاروتنوئید جلبک سبز انترومورفا طبق جدول ۱ نشان می دهد در تیمار ۳ روزه بین شاهد و تیمارهای مختلف در گروه فاقد بهبوددهنده کلرید کلسیم، اختلاف معنی دار وجود دارد. اما در گروه دوم که از بهبوددهنده کلرید کلسیم استفاده شده بود بین شاهد و تیمار ۵۰ و ۱۰۰ میکرومولار نیترات سرب

اختلاف معنی داری وجود ندارد، درحالیکه هر سه آنها با تیمار ۱۵۰ میکرومولار اختلاف معنی دار نشان می دهند. میانگین میزان کاروتنوئید در تیمارهای گروه دوم که از بهبوددهنده کلرید کلسیم استفاده شده بود بیشتر از گروه اول (فاقد بهبوددهنده کلرید کلسیم) است. میانگین میزان کاروتنوئید در دوره ۸ روزه تیمارهای گروه دوم که از بهبوددهنده کلرید کلسیم استفاده شده بود بیشتر از گروه اول (فاقد بهبوددهنده کلرید کلسیم) بود. این نشان می دهد که یون‌های کلسیم مانع تخریب کاروتنوئیدها در شرایط تنش مورد مطالعه می شوند. همچنین میانگین میزان کاروتنوئید در دوره ۳ روزه بیشتر از میانگین کاروتنوئید در دوره ۸ روزه است.

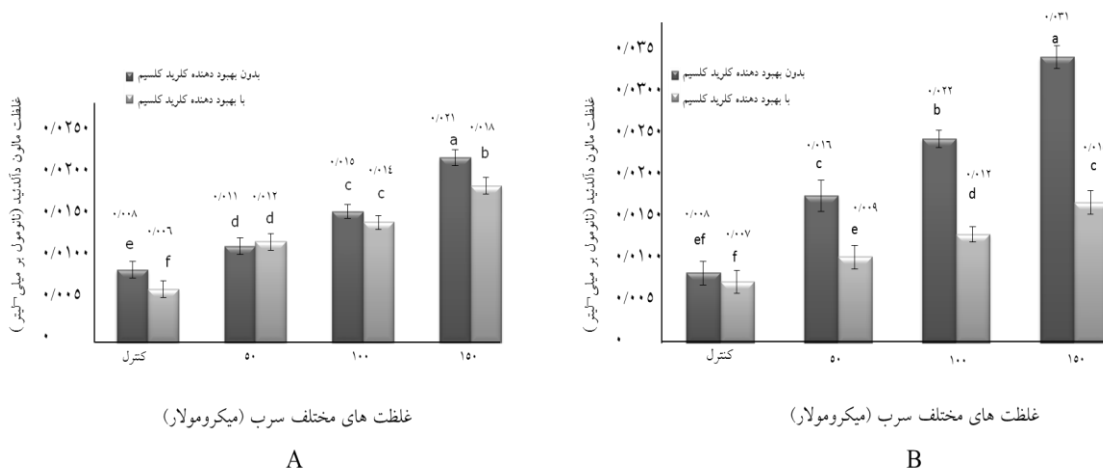
میزان پراکسیداسیون لیپیدی: شکل ۱ اثر تیمارهای مختلف را بر میزان پراکسیداسیون لیپیدی نشان می دهد. مطابق با این نتایج در دوره ۳ و ۸ روزه بدون استفاده از بهبوددهنده کلرید کلسیم، شاهد نسبت به سه تیمار دیگر تفاوت معنی دار داشت. تیمارهای ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میکرومولار نیترات سرب نیز با افزایش غلظت، افزایش معنی داری را نشان دادند. همچنین در دوره ۳ و ۸ روزه با بهبوددهنده کلرید کلسیم نیز نتایج مشابه بدست آمد. بطور کلی میانگین میزان پراکسیداسیون لیپیدی دوره ۳ و ۸ روزه در گروه فاقد بهبوددهنده بیشتر از گروه دارای بهبوددهنده بود.

میزان فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدان: اثر تیمارهای نیترات سرب بر فعالیت چهار آنزیم آنتی اکسیدان شامل آنزیم کاتالاز، پراکسیداز، آسکوربات پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز جلبک انترومورفا در طول دوره‌های ۳ و ۸ روزه و در دو گروه فاقد بهبوددهنده و دارای بهبوددهنده در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱: میانگین میزان کلروفیل *a* و *b*، میزان کلروفیل کل و میزان کاروتنوئید ± انحراف استاندارد تحت تیمارهای مختلف ۳ و ۸ روزه نیترات سرب در جلبک سبز انترومورفا

شاخص	کلروفیل <i>a</i>		کلروفیل <i>b</i>		کلروفیل کل		کاروتنوئید	
	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر	میلی گرم بر میلی لیتر
بدون بهبود دهنده	کلرید کلسیم	۱/۹۴۹±۰/۰۰ ^a	۱/۸۳۰±۰/۰۲ ^b	۱/۸۶۰±۰/۱۰ ^b	۱/۹۰۲±۰/۰۵ ^a	۳/۸۱۰±۰/۱۰ ^a	۳/۸۳۲±۰/۰۴ ^a	۰/۵۹۷±۰/۰۲ ^a
	کلرید کلسیم	۰/۹۲۴±۰/۰۲ ^c	۱/۴۶۳±۰/۰۳ ^c	۰/۵۷۷±۰/۰۴ ^d	۰/۹۸۸±۰/۰۳ ^c	۰/۰۶۰±۰/۰۶ ^b	۱/۳۳۱±۰/۰۴ ^b	۰/۸۳۰±۰/۰۲ ^c
۵۰ میکرومولار	کلرید کلسیم	۰/۶۴۱±۰/۰۳ ^g	۰/۶۰۶±۰/۰۱ ^d	۰/۶۱۶±۰/۰۳ ^e	۰/۳۷۸±۰/۰۳ ^e	۱/۲۰۲±۰/۰۱ ^e	۰/۵۰۷±۰/۰۱ ^e	۰/۶۸۷±۰/۰۳ ^a
	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
۱۰۰ میکرومولار	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
۱۵۰ میکرومولار	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
شاهد	کلرید کلسیم	۱/۶۸۳±۰/۰۳ ^a	۱/۰۶۰±۰/۰۱ ^a	۱/۰۱۰±۰/۰۱ ^a	۱/۰۶۰±۰/۰۱ ^a	۳/۲۸۱±۰/۰۳ ^a	۳/۰۲۰±۰/۰۳ ^a	۰/۳۰۰±۰/۰۳ ^a
	کلرید کلسیم	۰/۸۶۸±۰/۰۳ ^d	۱/۲۶۵±۰/۰۲ ^b	۰/۶۲۸±۰/۰۳ ^d	۰/۱۹۷±۰/۰۴ ^c	۱/۳۹۱±۰/۰۱ ^c	۱/۰۵۷±۰/۰۱ ^c	۰/۰۱۳±۰/۰۱ ^c
۵۰ میکرومولار	کلرید کلسیم	۰/۶۵۸±۰/۰۱ ^f	۱/۰۰۰±۰/۰۳ ^c	۰/۳۲۵±۰/۰۲ ^f	۰/۵۹۷±۰/۰۳ ^e	۰/۹۸۸±۰/۰۳ ^e	۰/۶۰۶±۰/۰۱ ^e	۰/۳۹۶±۰/۰۱ ^c
	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
۱۵۰ میکرومولار	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b
	کلرید کلسیم	۰/۴۶۷±۰/۰۳ ^h	۰/۸۷۳±۰/۰۱ ^f	۰/۴۱۴±۰/۰۱ ^g	۰/۶۱۲±۰/۰۳ ^f	۰/۶۶۶±۰/۰۳ ^f	۰/۴۸۷±۰/۰۱ ^f	۰/۳۸۷±۰/۰۳ ^b

حروف غیر مشترک بیانگر معنی دار بودن در سطح $P \leq 0.05$

شکل ۱: میزان پراکسیداسیون لیپیدی تحت تیمارهای مختلف (A) و ۳ و ۸ روزه نیترات سرب در جلبک سبز *انترومورفا*

فعالیت این آنزیم را در غلظت ۵۰ و ۱۵۰ میکرومولار نیتراب سرب نشان دادند. فعالیت آنزیم پراکسیداز در دوره ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده، بیشتر از فعالیت آنزیم پراکسیداز در تیمارهای دارای بهبود دهنده بود و فعالیت این آنزیم در دوره ۳ روزه، بیشتر از فعالیت آن در دوره ۸ روزه بود اما در هر دوره با افزودن کلرید کلسیم به محیط کشت، جلبک در برابر تنش اکسیداتیو مقاومت نشان داده و میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز کاهش یافته است که می‌تواند نشان دهنده کاهش میزان رادیکال‌های آزاد اکسیژن باشد.

میانگین فعالیت آنزیم پلی‌فنل‌اکسیداز (جدول ۲) نشان می‌دهد که اگرچه فعالیت این آنزیم در هر دو دوره ۳ و ۸ روزه و در شرایط استفاده و عدم استفاده از بهبود دهنده در غلظت ۵۰ و ۱۰۰ میکرومولار کاهش نشان داد، اما با افزایش غلظت (۱۵۰ میکرومولار)، روند فعالیت آنزیم افزایشی شد. فعالیت آنزیم پلی‌فنل‌اکسیداز در دوره ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده، کمتر از فعالیت این آنزیم نسبت به شرایط استفاده شده از بهبود دهنده بود و فعالیت آنزیم پلی‌فنل‌اکسیداز در دوره ۸ روزه، بیشتر از فعالیت این آنزیم در دوره ۳ روزه بود.

میانگین میزان فعالیت آنزیم کاتالاز در تیمارهای مختلف (جدول ۲) نشان داد که در دوره ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده، شاهد با سه تیمار، تفاوت معنی‌دار دارد و هر یک از سه تیمار با افزایش غلظت، روند کاهشی را در فعالیت آنزیم نشان دادند. اما میزان کاهش در تیمارهای فاقد بهبود دهنده، بیشتر از تیمارهای دارای بهبود دهنده بود. به طور کلی فعالیت آنزیم کاتالاز در دوره ۳ روزه، بیشتر از فعالیت آنزیم کاتالاز در دوره ۸ روزه بود اما در هر دو دوره ۳ و ۸ روزه بیشترین فعالیت آنزیم کاتالاز در غلظت ۵۰ میکرومولار بدون بهبود دهنده و کمترین فعالیت در غلظت ۱۰۰ میکرومولار دارای بهبود دهنده مشاهده شد. استفاده از بهبود دهنده کلرید کلسیم به طور کلی باعث افزایش تحمل جلبک سبز در برابر فلز سنگین شده و فعالیت آنزیم کاتالاز را افزایش داده است.

میانگین فعالیت آنزیم پراکسیداز در شاهد و تیمارهای نیترات سرب با غلظت‌های مختلف در دوره‌های ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده (جدول ۲) نشان داد که شاهد با سه تیمار، ضمن روند کاهشی، تفاوت معنی‌داری را نشان دادند. اما این تیمارها در شرایط استفاده از بهبود دهنده کلرید کلسیم، افزایش

جدول ۲: میانگین میزان فعالیت آنزیم‌های کاتالاز، پراکسیداز، پلی فنل اکسیداز و آسکوربات پراکسیداز \pm انحراف استاندارد تحت تیمارهای مختلف ۳ و ۸ روزه نیترات سرب در جلبک سبز اترئومورفا

غلظت نیترات سرب	پلی فنل اکسیداز				آسکوربات پراکسیداز				کاتالاز					
	بدون بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	با بهبود دهنده	با بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	با بهبود دهنده	با بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	با بهبود دهنده	با بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده	بدون بهبود دهنده
۰/۱۰۰±/۰۰۰۶ ^e	۰/۲۶۲±/۰۰۰۳ ^b	۰/۱۷۸±/۰۰۰۷ ^a	۰/۱۳۰±/۰۰۰۱ ^b	۰/۱۲۲±/۰۰۰۲ ^d	۰/۳۳۸±/۰۰۰۳ ^c	۰/۴۰۱±/۰۰۰۰ ^c	۰/۴۱۷±/۰۰۰۷ ^b	شاهد	۰/۲۹۹±/۰۰۰۷ ^a	۰/۳۰۹±/۰۰۰۸ ^a	۰/۱۰۷±/۰۰۰۶ ^c	۰/۰۷۶±/۰۰۰۳ ^c	۰/۱۰۶±/۰۰۰۳ ^c	۰/۴۱۷±/۰۰۰۷ ^b
۰/۲۶۷±/۰۰۰۵ ^b	۰/۳۲۹±/۰۰۰۶ ^a	۰/۰۱۷±/۰۰۰۶ ^e	۰/۰۸۳±/۰۰۰۴ ^c	۰/۱۸۹±/۰۰۰۰ ^c	۰/۲۸۹±/۰۰۰۳ ^b	۰/۱۳۶±/۰۰۰۵ ^e	۰/۴۴۲±/۰۰۰۶ ^a	۵۰ میکرومولار	۰/۱۲۵±/۰۰۰۵ ^d	۰/۱۶۰±/۰۰۰۵ ^c	۰/۰۲۴±/۰۰۰۳ ^f	۰/۱۲۵±/۰۰۰۸ ^c	۰/۱۲۵±/۰۰۰۸ ^c	۵۰ میکرومولار
۰/۱۸۱±/۰۰۰۶ ^d	۰/۲۳۳±/۰۰۰۳ ^c	۰/۰۷۰±/۰۰۰۲ ^d	۰/۰۲۸±/۰۰۰۵ ^f	۰/۰۴۲±/۰۰۰۰ ^h	۰/۳۳۳±/۰۰۰۴ ^e	۰/۰۲۶±/۰۰۰۶ ^e	۰/۱۵۴±/۰۰۰۳ ^d	۱۰۰ میکرومولار	۰/۱۵۵±/۰۰۰۵ ^c	۰/۰۸۹±/۰۰۰۷ ^f	۰/۰۳۹±/۰۰۰۶ ^e	۰/۱۱۷±/۰۰۰۸ ^d	۰/۱۱۷±/۰۰۰۸ ^d	۱۵۰ میکرومولار
۰/۱۳۸±/۰۰۰۷ ^e	۰/۱۰۹±/۰۰۰۵ ^f	۰/۰۸۴±/۰۰۰۳ ^c	۰/۰۵۳±/۰۰۰۴ ^e	۰/۱۰۹±/۰۰۰۲ ^f	۰/۰۵۷±/۰۰۰۲ ^f	۰/۰۵۲±/۰۰۰۳ ^f	۰/۱۳۸±/۰۰۰۲ ^e	۱۵۰ میکرومولار						
تیمار ۳ روزه														
تیمار ۸ روزه														
۰/۱۰۰±/۰۰۰۶ ^e	۰/۲۴۶±/۰۰۰۵ ^b	۰/۱۷۹±/۰۰۰۴ ^a	۰/۱۷۲±/۰۰۰۱ ^b	۰/۱۴۳±/۰۰۰۴ ^c	۰/۳۲۶±/۰۰۰۱ ^a	۰/۳۹۵±/۰۰۰۴ ^b	۰/۳۹۷±/۰۰۰۷ ^b	شاهد	۰/۲۹۹±/۰۰۰۷ ^a	۰/۳۰۹±/۰۰۰۸ ^a	۰/۱۰۷±/۰۰۰۶ ^c	۰/۰۷۶±/۰۰۰۳ ^c	۰/۱۰۶±/۰۰۰۳ ^c	۰/۴۱۷±/۰۰۰۷ ^b
۰/۲۶۷±/۰۰۰۵ ^b	۰/۳۲۹±/۰۰۰۶ ^a	۰/۰۱۷±/۰۰۰۶ ^e	۰/۰۸۳±/۰۰۰۴ ^c	۰/۱۸۹±/۰۰۰۰ ^c	۰/۲۸۹±/۰۰۰۳ ^b	۰/۱۳۶±/۰۰۰۵ ^e	۰/۴۴۲±/۰۰۰۶ ^a	۵۰ میکرومولار	۰/۱۲۵±/۰۰۰۵ ^d	۰/۱۶۰±/۰۰۰۵ ^c	۰/۰۲۴±/۰۰۰۳ ^f	۰/۱۲۵±/۰۰۰۸ ^c	۰/۱۲۵±/۰۰۰۸ ^c	۵۰ میکرومولار
۰/۱۸۱±/۰۰۰۶ ^d	۰/۲۳۳±/۰۰۰۳ ^c	۰/۰۷۰±/۰۰۰۲ ^d	۰/۰۲۸±/۰۰۰۵ ^f	۰/۰۴۲±/۰۰۰۰ ^h	۰/۳۳۳±/۰۰۰۴ ^e	۰/۰۲۶±/۰۰۰۶ ^e	۰/۱۵۴±/۰۰۰۳ ^d	۱۰۰ میکرومولار	۰/۱۵۵±/۰۰۰۵ ^c	۰/۰۸۹±/۰۰۰۷ ^f	۰/۰۳۹±/۰۰۰۶ ^e	۰/۱۱۷±/۰۰۰۸ ^d	۰/۱۱۷±/۰۰۰۸ ^d	۱۵۰ میکرومولار

حروف غیر مشترک بیانگر معنی دار بودن در سطح $p \leq 0.05$

Dao Dao and Beardall, 2016a; Cao et al., 2015) کاهش غلظت کلروفیل تحت تنش فلز سنگین می‌تواند به دلیل جایگزینی یون فلز سنگین به جای منیزیم که اتم مرکزی کلروفیل باشد (Küpper et al., 1996)، تغییر مسیر متابولیسمی سنتز کلروفیل با اختصاص دادن گلوتامات به عنوان پیش‌ساز سنتز کلروفیل و پرولین، به سمت ساخت پرولین، تخریب کلروفیل به دلیل سنتز انواع اکسیژن فعال (Lamaia et al., 2005; Shaw et al., 2004)، تخریب کلروفیل به دلیل افزایش سنتز کلروفیل‌ساز (Drazkiewicz, 1994) و افزایش پراکسیداسیون لیپیدی در غشای کلروپلاست (Piotrowska-Niczyporuk et al., 2015) باشد.

با بررسی نتایج بدست آمده از رنگیزه فتوسنتزی کاروتنوئید مشخص شد که اثرات تخریبی نیترات سرب بر میزان کاروتنوئید جلبک انترومورفا با افزایش غلظت نیترات سرب، افزایش می‌یابد. بیشترین میزان کاروتنوئید در دوره ۳ روزه دارای بهبود دهنده و کمترین آن در دوره ۸ روزه فاقد بهبود دهنده مشاهده شد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که کاروتنوئید نسبت به کلروفیل بخصوص در تیمار ۸ روزه، کمتر حساس هستند و در ترکیب با فلز سنگین سرب کمتر تحت تاثیر سمیت رادیکال‌های آزاد تولید شده قرار می‌گیرند. بررسی مطالعات پیشین نیز مطابق با نتایج بدست آمده در این تحقیق است (Fodorpataki and Bartha 2008 و Arunakumara and Zhang, 2009). با توجه به نتایج بدست آمده از مقایسه میانگین‌های میزان پراکسیداسیون لیپیدی مشاهده شد که با افزایش غلظت فلز سنگین در محیط، این مقدار نیز افزایش یافته است اما افزودن بهبود دهنده کلرید کلسیم به محیط کشت، مقدار پراکسیداسیون لیپیدی را بخصوص در تیمار ۸ روزه کاهش داد. این نتیجه با

با توجه به نتایج حاصل، مشاهده شد با افزایش غلظت فلز سرب فعالیت آنزیم پلی‌فنل‌اکسیداز ابتدا کاهش یافته و در غلظت‌های بالاتر فعالیت افزایش می‌یابد. کاربرد کلرید کلسیم، تحمل شرایط تنش فلز سنگین را برای جلبک آسانتر نمود و میزان فعالیت آنزیم در تیمارهای دارای بهبود دهنده کلرید کلسیم کاهش یافت.

میانگین فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز در شاهد و تیمارهای نیترات سرب با غلظت‌های مختلف (جدول ۲) افزایش در هر یک از سه غلظت نیترات سرب روند کاهشی را در فعالیت آنزیم نشان داد. اما میزان کاهش در تیمارهای فاقد بهبود دهنده، بجز در غلظت ۱۵۰ میکرومولار، بیشتر از تیمارهای دارای بهبود دهنده بود. میانگین‌ها نشان داد که فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز در دوره‌های ۳ و ۸ روزه فاقد بهبود دهنده، بیشتر از فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز در شرایط استفاده از بهبود دهنده است. به‌طور کلی فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز در دوره ۳ روزه، بیشتر از فعالیت این آنزیم در دوره ۸ روزه بود. نتایج نشان داد که استفاده از کلرید کلسیم باعث کاهش فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز شد.

بحث

با توجه به نتایج بدست آمده، مشخص است که بیشترین میزان رنگدانه‌های فتوسنتزی (کلروفیل‌های a و b و میزان کل کلروفیل) مربوط به نمونه شاهد ۳ روزه دارای بهبود دهنده کلرید کلسیم است. تغییر در تیمارها نشان می‌دهد با افزایش غلظت سرب از ۵۰ میکرومول به ۱۵۰ میکرومول میزان کلروفیل کاهش یافته است. به‌طور کلی مقدار کلروفیل، فتوسنتز و رشد در جلبکی که در معرض فلز سنگین قرار گرفته است، تغییر می‌کند

فعالیت آنزیم سوپراکسیددسموتاز و تولید مولکول H_2O_2 به عنوان یک مولکول از انواع اکسیژن فعال با سمیت بالا، در سلول‌های جلبک ارتباط مستقیم وجود دارد (Piotrowska-Niczyporuk et al., 2015)، ممکن است افزایش فعالیت سوپراکسیددسموتاز منجر به افزایش تولید مولکول H_2O_2 و در نتیجه باعث افزایش در فعالیت آنزیم‌های آسکوربات پراکسیداز و کاتالاز در سلول‌های جلبک سبز/نترومورفا شده باشد. آنزیم آسکوربات پراکسیداز به کمک آسکوربیک اسید می‌تواند بخش عمده‌ای از سیستم دفاعی گیاه را در برابر تنش اکسیداتیو، تشکیل دهند و به عنوان ماده اولیه در چرخه آسکوربات-گلوتاتیون اثر سمزدایی برای H_2O_2 داشته باشد و رادیکال‌های آزاد اکسیژن را حذف کند (Foyer and Noctor, 2000). کاتالاز نیز بدون نیاز به یک کاهنده می‌تواند H_2O_2 را به آب و اکسیژن کاتالیز کند (Sofa et al., 2015). بنابراین کاتالاز به عنوان مهمترین آنزیم در مقابله با تنش اکسیداتیو است (Soto et al., 2011)، به نظر می‌رسد که مکانیسم اصلی گیاه برای پاک‌سازی رادیکال‌های آزاد باشد. افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانی در مطالعات دیگر (Okamoto et al., Bajguz, 2010) نیز کاهش تنش اکسیداتیو در جلبک‌ها را نشان داد. در واقع جلبک‌ها با میزان افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانی در غلظت‌های مختلف، میزان تحمل خود به تنش‌های اکسیداتیو را نشان می‌دهند.

نتیجه‌گیری نهایی

به‌طور خلاصه مطالعه حاضر نشان داد که حضور یون سرب در محیط آبی ایجاد شده در شرایط آزمایش، منجر به کاهش مقدار رنگدانه‌های فتوسنتزی و افزایش آنزیم‌های آنتی اکسیدان در غلظت ۵۰ میکرومولار شد. این می‌تواند نشان دهنده این باشد

نتایج مطالعات دیگر در جلبک تحت تنش یون‌های سرب نیز همخوانی داشت (Cao et al., 2015; Piotrowska-Niczyporuk et al., 2015; Piotrowska-Niczyporuk et al., 2018).

پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی کلروپلاست‌ها به عنوان اولین نشانه‌های سمیت فلز سنگین از جمله واکنش‌هایی است که در حضور رادیکال‌های اکسیژن فعال حاصل از فلزات سنگین، سرعت بیشتری پیدا می‌کند و افزایش آن می‌تواند اثر بازدارندگی در تجمع رنگدانه‌های فتوسنتزی ایجاد کند (Piotrowska-Niczyporuk et al., 2015). مطالعه Okamoto و همکاران (۲۰۰۱) نشان داد که یون سرب به دلیل پراکسیداسیون لیپیدی بالاتر، نسبت به دیگر فلزات سنگین مورد مطالعه، سمی‌ترین فلز خسارت‌زا به جلبک تک سلولی است.

میانگین فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیداتیو در شاهد و تیمارهای نیترات سرب با غلظت‌های مختلف بطور کلی نشان داد که افزایش در هر یک از سه غلظت نیترات سرب باعث روند کاهشی در فعالیت آنزیم‌ها می‌شود، اما میزان کاهش در تیمارهای فاقد بهبود دهنده، بیشتر از تیمارهای دارای بهبود دهنده بود که با مطالعات دیگر نیز مطابقت دارد. Piotrowska-Niczyporuk و همکاران (۲۰۱۸) نیز نشان دادند که اگرچه یون‌های سرب باعث کاهش فعالیت آنزیم‌های اکسیداتیو می‌شود، اما استفاده از بهبود دهنده‌هایی همچون اکسین‌ها و سیتوکینین‌ها، باعث افزایش فعالیت این آنزیم‌ها در شرایط تنش می‌شوند. از آنجایی که انواع فعال اکسیژن هم در سیگنال‌دهی سلول دخالت دارند و هم برای سلول سمی هستند، سلول‌ها مکانیسم‌هایی را برای جمع‌آوری انواع فعال اکسیژن دارند که منجر به افزایش فعالیت‌های آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی می‌شود. با توجه به این که بین میزان

که یون سرب در محیط آبی در مراحل اولیه به سرعت توسط گیاه جذب شده و منجر به فعالیت‌های آنتی‌اکسیدانی سلول‌ها برای بقا گیاه می‌شود. حضور بهبود دهنده کلرید کلسیم به‌طور معنی‌داری در افزایش رنگدانه‌های فتوسنتزی و کاهش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی و پراکسیداسیون غشا در هر دو دوره ۳ و ۸ روزه موثر بود. این نتیجه احتمال دارد به دلیل القاء مکانیزم‌های تحمل گیاه با حضور بهبود دهنده کلرید کلسیم در شرایط محیط آبی و کاهش خسارت ناشی از فعالیت‌های اکسیداتیو باشد که نیاز به مطالعات بعدی دارد.

References

- Arunakumara, K. and Zhang, X. (2009). Effects of heavy metals (Pb²⁺ and Cd²⁺) on the ultrastructure, growth and pigment contents of the unicellular *cyanobacterium Synechocystis* sp. PCC 6803. *Chinese Journal of Oceanology and Limnology*.27: 383-388.
- Bajguz, A. (2010). An enhancing effect of exogenous brassinolide on the growth and antioxidant activity in *Chlorella vulgaris* cultures under heavy metals stress. *Environmental and Experimental Botany*.68: 175-179.
- Cao, D.-j., Shi, X.-d., Li, H., Xie, P.-p., Zhang, H.-m., Deng, J.-w. and Liang, Y.-g. (2015). Effects of lead on tolerance, bioaccumulation, and antioxidative defense system of green algae, *Cladophora*. *Ecotoxicology and Environmental Safety*.112: 231-237.
- Dao, L.H. and Beardall, J. (2016a). Effects of lead on growth, photosynthetic characteristics and production of reactive oxygen species of two freshwater green algae. *Chemosphere*.147: 420-429.
- Dao, L.H. and Beardall, J. (2016b). Effects of lead on two green microalgae *Chlorella* and *Scenedesmus*: photosystem II activity and heterogeneity. *Algal Research*.16: 150-159.
- Drazkiewicz, M. (1994). Chlorophyllase: occurrence, functions, mechanism of action, effects of external and internal factors. *Photosynthetica*. (Czech Republic).
- Fodorpataki, L., and Bartha, L. (2008). Differential sensitivity of the photosynthetic apparatus of a freshwater green alga and of duckweed exposed to salinity and heavy metal stress. In *Photosynthesis. Energy from the Sun*. pp. 1451-1454. Springer.
- Foyer, C.H., and Noctor, G. (2000). Tansley Review No. 112 Oxygen processing in photosynthesis: regulation and signalling. *The New Phytologist*.146: 359-388.
- Heath, R.L., and Packer, L. (1968). Photoperoxidation in isolated chloroplasts: I. Kinetics and stoichiometry of fatty acid peroxidation. *Archives of Biochemistry and Biophysics*. 125: 189-198.
- Jaishankar, M., Tseten, T., Anbalagan, N., Mathew, B.B., and Beeregowda, K.N. (2014). Toxicity, mechanism and health effects of some heavy metals. *Interdisciplinary Toxicology*.7: 60-72.
- Ji, L., Xie, S., Feng, J., Li, Y., and Chen, L. (2012). Heavy metal uptake capacities by the common freshwater green alga *Cladophora fracta*. *Journal of Applied Phycology*.24: 979-983.
- Kuo, S., Lai, M.S., and Lin, C.W. (2006). Influence of solution acidity and CaCl₂ concentration on the removal of heavy metals from metal-contaminated rice soils. *Environmental Pollution*.144: 918-925.
- Küpper, H., Küpper, F., and Spiller, M. (1996). Environmental relevance of heavy metal-substituted chlorophylls using the example of water plants. *Journal of Experimental Botany*.47: 259-266.
- Lamaia, C., Kruatrachuea, M., Pokethitiyooka, P., Upathamb, E.S., and Soonthornsarathoola, V. (2005). Toxicity and accumulation of lead and cadmium in the filamentous green alga *Cladophorafracta* (OF Muller ex Vahl) Kutzing: A laboratory study. *Science Asia*.31: 121-127.
- Lichtenthaler, H.K., and Wellburn, A.R. (1983). Determinations of total carotenoids and chlorophylls *a* and *b* of leaf extracts in different solvents. Portland Press Limited.

- Maraga, J.O., Kimaiyo, P.K., Kituyi, L., and Lutta, S. (2016). Biosorption of Cu^{+2} and Zn^{+2} Heavy Metal Ions from Test Solutions Using Green Algae Biosorbent. *Scientific Research Journal*. 4:13-19.
- Mehta, S., and Gaur, J. (2005). Use of algae for removing heavy metal ions from wastewater: progress and prospects. *Critical Reviews in Biotechnology*. 25: 113-152.
- Morcillo, P., Esteban, M.Á., and Cuesta, A. (2016). Heavy metals produce toxicity, oxidative stress and apoptosis in the marine teleost fish *SAF-1* cell line. *Chemosphere*. 144: 225-233.
- Nakano, Y., and Asada, K. (1981). Hydrogen peroxide is scavenged by ascorbate-specific peroxidase in spinach chloroplasts. *Plant and Cell Physiology*. 22: 867-880.
- Nicoli, M.C., Elizalde, B.E., Pitotti, A., and Lerici, C.R. (1991). Effect of sugars and maillard reaction products on polyphenol oxidase and peroxidase activity in food. *Journal of Food Biochemistry*. 15: 169-184.
- Okamoto, O., Pinto, E., Latorre, L., Bechara, E., and Colepicolo, P. (2001). Antioxidant modulation in response to metal-induced oxidative stress in algal chloroplasts. *Archives of Environmental Contamination and Toxicology*. 40: 18-24.
- Ouyang, H., Kong, X., He, W., Qin, N., He, Q., Wang, Y., Wang, R., and Xu, F. (2012). Effects of five heavy metals at sub-lethal concentrations on the growth and photosynthesis of *Chlorella vulgaris*. *Chinese Science Bulletin*. 57: 3363-3370.
- Pinto, E., Sigaud-kutner, T., Leitao, M.A., Okamoto, O.K., Morse, D., and Colepicolo, P. (2003). Heavy metal-induced oxidative stress in algae. *Journal of Phycology*. 39: 1008-1018.
- Piotrowska-Niczyporuk, A., Bajguz, A., Talarek, M., Bralska, M., and Zambrzycka, E. (2015). The effect of lead on the growth, content of primary metabolites, and antioxidant response of green alga *Acutodesmus obliquus* (Chlorophyceae). *Environmental Science and Pollution Research*. 22: 19112-19123.
- Piotrowska-Niczyporuk, A., Bajguz, A., Zambrzycka-Szelewa, E., and Bralska, M. (2018). Exogenously applied auxins and cytokinins ameliorate lead toxicity by inducing antioxidant defence system in green alga *Acutodesmus obliquus*. *Plant Physiology and Biochemistry*. 132: 535-546.
- Posmyk, M., Kontek, R., and Janas, K. (2009). Antioxidant enzymes activity and phenolic compounds content in red cabbage seedlings exposed to copper stress. *Ecotoxicology and Environmental Safety*. 72: 596-602.
- Ratkevicius, N., Correa, J., and Moenne, A. (2003). Copper accumulation, synthesis of ascorbate and activation of ascorbate peroxidase in *Enteromorpha compressa* (L.) Grev. (Chlorophyta) from heavy metal-enriched environments in northern Chile. *Plant, Cell & Environment*. 26: 1599-1608.
- Shaw, B., Sahu, S., and Mishra, R. (2004). Heavy metal induced oxidative damage in terrestrial plants. In: *Heavy metal stress in plants*. pp. 84-126. Springer.
- Sofa, A., Scopa, A., Nuzzaci, M., and Vitti, A. (2015). Ascorbate peroxidase and catalase activities and their genetic regulation in plants subjected to drought and salinity stresses. *International Journal of Molecular Sciences*. 16: 13561-13578.
- Soto, P., Gaete, H., and Hidalgo, M.E. (2011). Assessment of catalase activity, lipid peroxidation, chlorophyll-a, and growth rate in the freshwater green algae *Pseudokirchneriella subcapitata* exposed to copper and zinc. *Latin American Journal of Aquatic Research*. 39: 280-285.
- Tabaraki, R., Nateghi, A., and Ahmady-Asbchin, S. (2014). Biosorption of lead (II) ions on *Sargassum ilicifolium*: Application of response surface methodology. *International Biodeterioration & Biodegradation*. 93: 145-152.
- Teoh, M.L., and Wong, S.W. (2018). Influence of lead on growth and physiological characteristics of a freshwater green alga *Chlorella* sp. *Malaysian Journal of Science*. 37: 82-93.
- Vetrivel, S.A., Diptanghu, M., Ebhin, M.R., Sydavalli, S., Gaurav, N., and Tiger, K.P. (2017). Green algae of the genus *Spirogyra*: A potential absorbent for heavy metal from coal mine water. *Remediation Journal*. 27: 81-90.

- Xiong, B., Zhang, W., Chen, L., Lin, K.F., Guo, M.J., Wang, W.L., Cui, X.H., Bi, H.S., and Wang, B. (2014). Effects of Pb (II) exposure on *Chlorella protothecoides* and *Chlorella vulgaris* growth, malondialdehyde, and photosynthesis-related gene transcription. *Environmental Toxicology*.29: 1346-1354.
- Yalçın, S. (2014). The mechanism of heavy metal biosorption on green marine macroalga *Enteromorpha linza*. *Clean-Soil, Air, Water*.42: 251-259.